

fint graderet Værdibeskatning —, saadan tror jeg, det ærede Medlem sagde —, af alle Tobaksfabrikata. Dette Standpunkt staar nemlig i udpræget Modstrid med det Standpunkt, som Højre baade i dette og i det andet Ting indtog overfor Tobaksbeskatningsspørgsmaalet, da vi havde det Forslag, fremme i 1908. Da rejste man netop afgjort Modstand mod Værditold paa Tobak og Tobaksfabrikata, idet man blandt andet mente, at den vilde støde paa ganske overordentlige tekniske Vankeligheder. Og man gjorde det ogsaa af den Grund, at det af Hensyn til Industrien vilde være overordentligt lidet tilraadeligt. Men jeg indrømmer, at det ærede Medlem her er inde paa en Betragtning, som Venstre ogsaa i ikke ringe Grad har været inde paa. Jeg skal have det i mente, hvis det ærede Medlem og jeg sammen komme til at deltage i Toldforhandlingerne i 1916, men jeg betvivler meget, at der i Øjeblikket kan gøres Brug af det ærede Medlems Antydninger, som jeg i øvrigt i høj Grad paaskønner. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds mente, da han omtalte Ølskatten, at $1\frac{1}{2}$ Øres Forøgelse pr. Halvbajer i Detailsalg var for lavt regnet. Selve Skatten giver jo imidlertid kun ca. $1\frac{1}{3}$ Øres Forøgelse pr. Halvbajer. Der er altsaa dog regnet en Forhandlerfortjeneste. Men jeg forstod paa det ærede Medlem, at han mente, denne Forhandlerfortjeneste var for lille. Jeg tror, at den efter samtlige foreliggende Forhold kan lade sig realisere, saaledes at det i hvert Fald ikke er nødvendigt paa Grund af den foreslaaede Skat, at Detailprisen stiger med mere end $1\frac{1}{2}$ Øre. Det ærede Medlem henviste saa til den stærke Nedgang, som Paalæget af 1 Øre i Detailhandelen havde foranlediget i Januar Maaned. Men de 25 pCt. Tilbagegang, som der har været — det ærede Medlem nævner 23 pCt., det rigtige Tal er 25 — maa ses i Forbindelse med to Fakta, for det første den overordentlig store Kulde i Januar Maaned og dernæst det Forhold, som er en Gentagelse af det, der skete i 1891, at Forventningen om Forhøjelsen fremkaldte en betydelig Merudlevering af Øl i den foregaaende Maaned, December Maaned, en Merudlevering, som af Spritus- og Ølkontrollen sattes til ca. 12 pCt. Naar Hensyn tages hertil og til den abnormt stærke Kulde i Januar Maaned, kan den Nedgang i Ølforbruget, som er konstateret, ikke være i særlig Grad afskrækkende.

Det ærede Medlem var inde paa et meget stort Spørgsmaal, nemlig Brænde-

vinsmonopol. Jeg har, som jeg sagde ved Forslagernes Forelæggelse, ment, at det var min Pligt ved de Forslag, jeg fremlagde her, ikke at komme ind paa store nye Principsspørgsmaal paa Beskatningens Omraade, og heller ikke paa Spørgsmaalet om Aabning af nye Statsindtægtskilder, der rørte ved store Principsspørgsmaal. Der er ingen Tvivl om, at det at skabe et Brændevinsmonopol, selv i den indskrænkede Skikkelse, som det ærede Medlem anbefalede, vilde være noget, som vilde vække overordentlig stærk Strid, og noget, man ikke vilde kunne blive færdig med i en enkelt Samling, og da jeg netop har lagt Forslagene an paa, at de skulde kunne glide nogenlunde ind i det en Gang givne Leje og uden alt for store Vanskeligheder blive til Lov, har jeg allerede af den Grund ikke kunnet foreslaa det.

Saa antydede det ærede Medlem forskellige andre Skatter. Jeg tror nu, at de Skatter, det ærede Medlem nævner, ikke ville egne sig til at føres frem i den Sammenhæng, hvormed her er Tale. Krudtmonopolet tror jeg finansielt vil være saa lidet betydende, at vi neppe behøve at komme ind paa det. Jagtskatten kunde maaske indbringe et Par Hundrede Tusinde Kroner, men det er en Skat, som efter min Overbevisning, naar den skulde indrettes paa nogenlunde forstandig Maade, vilde vække en overordentlig Modstand rundt omkring i Landet, og hvis man skulde fritage Ejendomsbesidderes Jagt paa egen Jord, vilde der ikke indkomme ret meget ved denne Skat. Hvad Værneskatten angaar, er det sandt, at den har haft adskillige Venner indenfor de forskellige Partier her paa Rigsdagen, men disse Venner have dog aldrig ført Sagen frem med særlig stor Kraft. Det ligger deri, at hvis Værneskatten skal indbringe et nogenlunde antageligt Udbytte, maa den for en ikke uvæsentlig Del have Karakteren af en Kopskat, den maa for største Delens Vedkommende ramme nogenlunde lige uden Hensyn til de økonomiske Vilkaar. Og der er en Ting til, som gør denne Skat uskikket til at komme ind under de nuværende Forhandlingers Ramme, og det er den, at i hvert Fald de af Værneskattens Venner, der tilhøre Venstre, altid have tænkt sig, at dens Udbytte skulde anvendes til Velfærdsforanstaltninger for det værnepligtige Mandskab, Forbedringer i deres Løn og andet lignende, altsaa ikke gaa ind i Statskassen som en egentlig Merindtægt.